

Славянский; обаче всякое племя го говори от-лично, та всякое племя като да има особенъ языкъ. Затова различяватъ языци Русскый, Българскый, Сръбскый, Полскый, Чехскый и други и всичкы-ты тѣи языци сж нарѣчїя на единъ Славянский языкъ. Отъ всичкы-ты Славянскы племена Българе-ти най-напрѣдъ сж прїяли Христіанство. Това е станало въ девятый вѣкъ и тогава за тѣхъ ся е прѣвело Священо-то Писаніе и другы црковны книги на тѣхный языкъ. Съ тоя прѣводъ Българскый языкъ ся е възвысилъ до степенъ на писменъ языкъ. Другы славянскы племена, като сж ся крѣщавали послѣ слѣдъ блъгары-ты, тѣи сж земали отъ тѣхъ црковны-ты книги; прѣведены на тѣхный языкъ. Това е подамо причина да употрѣбятъ и тѣи тоя языкъ за писменъ. Така блъгарскый языкъ отъ девятый вѣкъ станалъ писменъ языкъ за нѣкон Славянскы племена, и тѣи сж го употрѣблявали за такъвъ доста врѣмя, и спорядъ това сж го нарекли съ обще имя славянскый. Нѣкон спорядъ това имя, кое-то е дадено на языка на црковны-ты книги искать да кажѣтъ какъ той е былъ языкъ общїй на всичкы-ты Славяны които сж употрѣблявали, прѣди да ся раздѣлятъ на толкова племена, или народы, сир. какъ това е прѣвоначяльный Славянский языкъ, още не разсыпанъ на рѣчїя. То оба-